

Ghid pentru redactarea unui eseu

Ce trebuie evitat într-un eseu

A. Plagiatul

A plagia înseamnă a folosi ideile și chiar cuvintele altora fără a menționa clar sursa informației. Plagiatul este considerat un act de furt intelectual.

În mediul academic, sursa oricărei idei folosite în propria scriere este indicată prin citare sau referință. Autorul care nu procedează astfel poate fi învinuit de plagiat.

În ce cazuri se poate vorbi de plagiat?

A.1. Cazuri evidente de plagiat care se pot proba prin simpla confruntare a textelor

a) dacă într-o lucrare se identifică fraze sau porțiuni de text scrise de un alt autor și preluate aproape literal, fără semnele citării și fără trimitere bibliografică;

b) dacă ceea ce este prezentat drept lucrare proprie este în realitate doar o copie a unui text compus de altcineva;

c) dacă o lucrare prezentată ca proprie reprezintă de fapt, în întregime sau parțial, traducerea unei scrieri dintr-o altă limbă, chiar dacă este menționată ca sursă;

d) dacă se prezintă ca lucrare proprie un text descărcat de pe Internet cu sau fără menționarea sursei.

A.2. Cazuri mai puțin evidente de plagiat și mai greu de probat

a) dacă un autor folosește idei și argumente din altă lucrare, dar formulate în propriile sale cuvinte și fără referire la sursă sau făcând referiri în mod insuficient;

b) dacă lucrarea, în totalitate sau într-un grad semnificativ, ar constitui o parafrază banală a altei lucrări (reformulare a ideilor).

B. Citatele lungi și dese

De ce cităm? Pentru schimbul intelectual, referirea bibliografică și citarea sunt fundamentale. Citând corect sursele, recunoaștem că suntem îndatorați altor cercetători și semnalăm dorința noastră de a aparține unei comunități de idei; totodată, evidențiem contribuția noastră la dialogul academic în curs de desfășurare. Mai mult, citând sursele oferim curtuazie celorlalți cercetători.

În același timp, un eseu nu poate fi o simplă compilație de citate; grosul eseului îl reprezintă propria scriere, nu citatele din sursele primare și secundare. Vom impresiona nu prin citatele date, ci prin punctul de vedere construit în propriile noastre cuvinte.

C. Chestiunile lipsite de relevanță, lucrurile de umplură

Nu este de ajuns ca pe autor să-l preocupe doar *ce* spune, ci și *de ce* spune și, mai ales, *de ce* el – autorul eseului – trebuie să ne semnalaze nouă celorlalți. Există pericolul, îndeosebi pentru începători, ca, atunci când trec de la *ce* spune un savant la *de ce* spune, să invoce pe larg biografii, date istorice sau științifice și să iasă, astfel, din sfera filosofiei.